

Med hensyn til losning og lastning og hermed i forbindelse stående lager-, pakhus- og pladsarbejde påpeges det, at dette arbejde som hovedregel udføres af løsarbejdere, hvis effektive ugentlige arbejdstid næppe overstiger gennemsnitlig ca. 30 timer, hvorfor det vil være betænkeligt at give adgang til yderligere nedsættelse af arbejdstiden. Men rent bortset herfra henhører spørgsmålet om eventuel begrænsning af arbejdstiden til sådanne forhold, der bør fastlægges i de kollektive arbejdsoverenskomster.

Vi må derfor kræve, at bestemmelsen redigeres således, at den nøje fastslår omfanget af administrationens bemyndigelse, og foreslår derfor følgende:

„Med hensyn til arbejde, der er forbundet med særlig fare for liv, lemmer eller sundhed, kan socialministeriet efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet bestemme, at der til sådant arbejde ikke må anvendes arbejdere under 18 år eller sådanne voksne arbejdere, som ikke opfylder de til arbejdets udførelse fornødne konstitutionelle betingelser.“

§ 10. Lægeundersøgelse.

Vi må tage afstand fra, at udgifterne ved denne lægeundersøgelse, der kommer arbejderne og dermed hele samfundet tilgode, afholdes af arbejdsgiverne, og kan i denne forbindelse pege på, at den svenske arbejderbeskyttelseslovs forskrifter om regelmæssig lægeundersøgelse kun angår mindreårige arbejdere. Vi foreslår derfor, at de fornødne udgifter afholdes gennem sygekassen eller eventuelt, at statskassen på det offentlige vegne udreder udgifterne hertil. Endvidere må vi tage til genmæle mod den i stk. 3 skete tilføjelse om, at den til undersøgelsen fornødne frihed skal gives uden tab af arbejdsindtægt. I bemærkningerne, pag. 52, er anført, at dette kun er sket for at tydeliggøre arbejdsrådets udkast; men dette må vi protestere på det bestemteste imod, da en sådan slutning ikke kan drages af arbejdsrådets formulering af bestemmelsen, ligesom det vil være ubilligt og stridende mod almindelige arbejdsretlige grundsætninger, om arbejderen skulle have løn for den tid, han ikke er i arbejde.

Det kan iøvrigt anføres, at bestemmelserne om lægeundersøgelse ifølge forholdets natur ikke kan omfatte sådanne arbejdsområder, hvor der hovedsagelig beskæftiges skiftende løsarbejdere.

Til slut må vi pege på det uheldige i, at stk. 1 overlader afgørelsen af, hvorvidt arbejdet i visse virksomheder er forbundet med stor sundhedsfare, udelukkende til direktøren for arbejdstilsynet. Vi agter ikke at protestere mod denne bestemmelse i sig selv, men foreslår, at en sådan afgørelse kun træffes efter samråd med arbejdsrådet.

§ 11. Regulativer.

Lovforslaget har, jfr. dets bemærkninger, pag. 52, karakter af en rammelov, hvorfor den må suppleres med administrative bestemmelser, og det anføres, at en tilsvarende hjemmel findes i den nugældende fabriklov, § 10. Dette er rigtigt, men i den nuværende lovs § 10, stk. 4, er tillige anført, at de med hjemmel i loven udstedte regulativer i sidste instans kan efterprøves ved domstolene.

Denne bestemmelse, der er i fuld overensstemmelse med dansk rets almindelige principper, er imidlertid ikke medtaget i lovforslaget, men hvis ikke de i lovforslaget givne meget vage grænser for administrationens virksomhed skal stå i fare for helt at forflygtiges, må der findes en sådan domstolskontrol, og vi må bestemt tage afstand fra, at lovens § 10, stk. 4, ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag.

§ 14.

Forinden vi fremkommer med vore bemærkninger til de enkelte bestemmelser i denne paragraf, må vi fremhæve, at de forholdsregler, der her foreslås overfor de i bilag 43 i betænkningen angående lov om arbejderbeskyttelse af 1938, pag. 534, anførte særlige farer for arbejdernes sundhed, sikkert ikke vil kunne afhjælpes ved de meget vagt formulerede regler i nærværende paragraf. Det kan hertil selvfølgelig siges, at bestemmelserne giver administrationen bemyndigelse til at kunne gribe ind i forholdene, når den skønner det påkrævet; men som allerede i de indledende bemærkninger anført er det netop denne — af lovens vidtspændende område nødvendiggjorte bemyndigelsesadgang —, vi bestemt må tage afstand fra.

Ved nøjere gennemgang af paragraffens enkelte bestemmelser kan vi ikke frigøre os fra det indtryk, at man i forslaget ved formulering af en række bestemmelser om arbejds-